

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXII. évfolyam 4. szám

2012. április

ÁLDOTT FELTÁMADÁSI ÜNNEPET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

Tavaszi szél a Jordán mentén

Micsoda vidék ez. Köves, sziklás, sivatagos, mégis gazdag. Olajfák, datolyafák, különösnél különösebb édes, zamatos gyümölcsök, magvak, fűszerek. Az emberek a szél és a por ellen színes szőttesekbe burkolódzva járják a poros utakat. S ez így van a mai napig. Érzéseiket nem leplezik, ha úgy kell, hát éppen hangos kiáltással közlik azt. Mikor ezeket a sorokat írom, könnyű elképzelnem, milyen lehetett minden akkor, ott, Palesztinában, amikor az Úr Jézus körül zajlottak az események, ugyanis amikor ezeket a sorokat írom, körülöttem nyüzsgő Amman, a Közel-Kelet egyik nagy városa, Jordánia fővárosa. S utcáit járva mintha az idő megállt volna, lejátszódik előttem, ami akkor történt.

Langyos szél borzolja az olajfák ágát. A nap már meleg, rügyek pattannak. Pezsdül az élet. Nagy a jövés-menés, asszonyok korsóval a fejükön vizet visznek, amott a gyümölcsös kosarat cipelik, odébb egy árus illatos fűszerekkel megtöltött korsót emel fel éppen. Gránátalmák, narancsok kínálják magukat az árusok asztalán. Gyerekek ricsajoznak fel-alá szaladgálva az utcán. Néhányan lassú léptekkel tétferegnek a piactéren, figyelve, várva az újabb híreket. Hiszen bármi történik a vidéken, az információ csakis a piactéren szerezhető be első kézből. A férfiak fehér vagy csikos ruhájukban, különböző színű fejkendőkben, összeverődve tanakodnak. Annyi mindent hallani erről a názáretiről, aki zsidó létére felforgatja az egész vidéket. Nem is tudni, mit gondoljanak felőle! Szembeszállt a főpappal, tanítókkal, de a római császárnak az adót mégis kifizettette. Az

egyik bűnös nőnek megengedi, hogy a lábát olajjal kenje be, a másikat megvédi a jogos ítélettől, bemegy a vámszedő otthonába, kihívja barátját a sírból, pedig már negyednapos volt... mi kell még ennél több? S ez még csak nem is minden, ami felőle terjed szerteszét. A családját, testvéreit, anyját megtagadja, más apáról beszél, mint aki gondot viselt róla, felnevelte fáradtságos munkájával, s az emberek egy csoportját – ki érti, milyen alapon – családjának nevezi.

A langyos szél sejtelmesen söpör végig a téren. Felkeveri a port, majd elül. Emberek csoportokba verődve gyülekeznek. Hallottátok, elfogták a katonák! A huzakodásban az egyik tanítvány, ...igen-igen, az a heves Péter, lecsapta Malkus fülét, s képzeljétek, a Mester visszatette, s minden ellenállást megfékezve elment a katonákkal. Úgy vélik, keresztre lesz feszítve, útban van már nagyon. Megbotránkoztatott mindenkit, akit csak lehetett, felkavarta a jól kialakult egységes közös gondolkozást, népének örökségét. Néhány nap alatt minden elvégeztetett! Megtörtént az ítélet, s ami még különösebb, a sír, melybe a testet fektették, üres. Azóta is az, s egy tábla jelzi, nincs itt, mert feltámadott! A kora reggeli derengésben, amikor még csend uralta a tájat, néhány asszony óvatos léptekkel, szívük reményvesztett terhével ballagott a kert fái között a sír felé. S ott találkoztak a feltámadt, élő Jézussal! Öröm, meglepetés, remény? Mi mindent hozott ez a találkozás! S valami új kezdődött ezen a tavaszi napon. Egészen más, mint amit eddig tapasztaltak a tanítványok, a Mester Jézust követők. Ők, a korabeli tanítványok akkor futottak a hírrel, majd tanakodtak, zavartan várták, mi legyen ezután.

Mi, napjainkban feltennénk azonnal a „facebookra”: Krisztust feltámadt! Tudja meg ezt a világ! De miért tudja meg? Mit kezdjen ezzel a misztikusnak tűnő helyzettel?

S mindez mit jelent nekem? Mi az én hasznom ebből? – kérdezi a ma racionális gondolkodója. Mi közöm hozzá? Vajon mi? Az, hogy a szembejövő élő, feltámadt Krisztus átlép az idő és a tér síkján, s valósággá lesz mai tanítványainak. Ajándék az, hogy nem kell elmerülnünk az élet lehúzó, kilátástalan sötét világába, hanem van, aki bennünket is felemeljen a porból, ahová mások ítélkezése sújtott. Életkedvet, életerőt ad, s mindezek fölött a legnagyobbat, az örökéletet kínálja fel.

S miről szól ez a tavasz? A megújuló reményről, a megnyert dinamizmusról, s minden új lehetőségről. A hajtásokban sarjadó életről! Akár itt a Jordán mentén, akár Budapest forgatagában, az élő Jézus Krisztus jár, s hív, bekopogtat minden szív ajtaján. Új életre, reménységre ébreszt.

Engedd, drága testvérem, hogy a friss tavaszi szél megsimogasson, s szívedben a remény kipattanjon, virágba szökelljen a te életed is a feltámadt Jézus Krisztussal!

Újváriné Szabó Anikó

Virágvasárnap

Azon a napon virágzott a Föld!
Pálma nőtt a tövisek helyében,
amikor annyi kiáltás hangzott:
„Áldott, Aki jön az Úr nevében!”

Ó, az a nap nem tartott sokáig.
este lett, s elmúlt a többi között,
bár összeérték a keresztutak,
s az örök győzött az idő fölött;

de akkor ott, a virágos lejtőn,
ahová az a kis számár lépett,
még nem tudta más, csak az Úr tudta!
A szívek lángja ellobbant, kiégett!

A földi út kezdete és vége
átívelt a virágvasárnapon,
hogy a halálon győzzön az élet
a dicsőséges húsvét hajnalon.

Lukátsi Vilma

EVANGÉLIZÁLJATOK MEG MINDENKIT!

(Máté 28, 16- 20)

Ebben az igeszakaszban a tizenkét apostol, tanítvány elhívásáról, kiküldéséről olvashatunk. A hegyre mentek. Jézus rendelte oda őket. A hegy a mennyei atmoszférának, kösziklának, lelki magaslatnak a jelképe. Oda csakis letről, a völgyből felfelé menet lehet feljutni. El kell távolodni a város zajától, le kell rakni a fárasztó, nehéz terhet, megüresedett szívvel kell oda megérkezni, hogy Jézus betöltse azt, hogy tanítani tudjon. Így érkeztek meg a hegyre az apostolok is. Az üzenet nemcsak nekik szólt, de a mi számunkra is aktualitása van Isten ígéjének! Azt mondja az ige, hogy mindenkinek hirdessük az evangéliumot!

Miért kell hirdessük az evangéliumot?

✓ Mert parancs – MISSZIÓPARANCS!

Utasítás:

- menjetek el tegyetek tanítvánnyá minden embert,
- merítsétek be őket,
- tanítsátok őket,
- legyetek tanúim (ApCsel 1:8).

Jézus nem javasolja ezt, nem a figyelmünket akarja felkelteni, hogy így is lehetne ezt tenni, hanem parancsolja! A parancs alól nincs kibúvó, nincs kifogás, különböző kikapuk – egyértelműen végre kell hajtani! Ha nem teszem, Isten akaratával állok szemben.

✓ Mert el akarjuk mondani!

(II Kor 5:14 – 15)

- Krisztus szeretete szorongat minket,
- akik élnék, ne maguk miatt éljenek,
- akarjam, szeressem elmondani,
- nem kényszerből (csontomban rekesztett tűz), de kényszerítve a lélektől,
- természetes dolog kell legyen,
- másokon segítek, hisz sóvárogják az örömhírt.

✓ Mert következménye van! – rám és másokra nézve is. Nekünk sem mindegy, hogy van-e hajlandóságunk hirdetni az ígét, és a hallgatóinknak sem, hogy ha hallják, hogy reagálnak rá. Elfogadják, komolyan veszik –e vagy sem (Mt 25:40,45-46): örök büntetés, örök kárhozat vagy örök öröm – örök üdvösség! Mindkettő örök! Nincs köztes állapot. Jézusnak sem volt mindegy és ma sem az

(Luk 19:41), – siratja a várost, látta, hogy mivé lett, hogy Jeruzsálem elvész. Pál apostolnak sem volt mindegy (I Kor 9:19–23) – mindenkinek mindene lett.

Azt láttuk, hogy miért kell az evangéliumot hirdessük, de...

Milyen dolgok tartanak vissza bennünket?

- Nem vagyunk elég bátrak?
- Félünk a hatástól, amit a bizonyágtételünk kivált?
- Mit mondanak akkor rólam?
- Egyházközi, hitelvi különbségek, ellentétek?
- Nincs elég lelki tűz, motiváció bennem (Jel 2:4–5)? Az első szeretet lángol-e még bennem? Milyen volt ez a lángolás, mikor megtértem és milyen most?
- Le vagyunk terhelve, gondokkal, problémákkal (Mt 13:22).
- Az igemagot, ami bennünk van, megfojtja a világ gondja, a gazdagság csábítása.
- Kevés az időnk és az energiánk (Kol 4:5). Mi mindenre van időnk és energiánk egy nap? Sokszor 24 órából 25–öt is tudunk dolgozni. Mennyi mindenre nem vagyunk fáradtak, és mi mindenre ráérünk egy nap, csak épp az evangélium továbbítására nincs időnk!
- Kevés az önbizalmunk! Tudatosan fel kell készülnünk – ez önbizalom növelő. Evés közben jön meg az étvágy.
- Túlságosan is elszigeteljük magunkat a világtól! Kevés kapcsolatunk van emberekkel, nehezen kötünk ismeretséget, sokszor még a gyülekezeten belül is nehezen barátkozunk. Jézus tartotta a kapcsolatot a bűnösökkel, a szegényekkel, a betegekkel, a főemberekkel, stb. (*a bűnösök barátja volt*).
- Nem akarjuk, hogy megváltozzon az életünk, gyülekezetünk! Nem jó, ha a gyülekezet egy helyben áll, ha nem tud változni. Ha újjak jönnek, néha változtatni kell néhány szokásunkon, tán felkavarodik az állóvíz – nem rossz dolog ez. Olykor olyan jól megvagyunk magunknak, elszolgálhatunk egymásnak, kényelmetlen, ha megtért buzgó, friss hívők felráznak minket. A végén még nekem is meg kell újulnom, tán még tennem is kell valamit.

- Úgy érezzük, hogy csak a falaknak beszélünk – úgyse tér meg senki –(*gyenge hit*).
- Nem imádkozunk eleget!

Hogyan érdemes hirdetni az evangéliumot?

SZEMÉLYESEN

Hitelesen – az életemmel elsősorban, hogy amit mondok, azt meg is élem. Az örömhírt csak örömmel lehet hirdetni, nem lehet szomorúan, mogorván, monotonon elmondani! A munkámmal is hirdethetem. Mit látnak bennünk az emberek? Mit mond a főnököm, munkatársam, a szomszédom, a feleségem, a gyermekeim, a gyülekezetem? Milyen evangélium hirdető vagyok? Fontos, hogy ne csak az életpéldámmal tűnjek fel, hanem tegyek szóban is bizonyosságot. A kettő arányosan kell kiegészítse egymást! Mária ilyen bizonyágtevő volt (Jn 12:3). Hallgatta Jézust, magába szívta szavait, nem sajnálta sem idejét, sem pénzét. Megalázkodott, mindenki előtt bekente Jézus lábát jó illatú olajjal, és ebből a jó illatból mások is részesültek. Csakis így érdemes evangelizálni - jó kedvvel, jó illattal!

A GYÜLEKEZETBEN

Az evangelizáció fontossága az, hogy ne csak néha legyen! Gyermekeinket, fiataljainkat, barátainkat, magunkat is meg kell evangelizálni! Üdvös lenne, ha minél nagyobb felületen tudnánk embertársainkat, testvéreinket elérni: lennének kidolgozott, céltudatos programok, tanítványság tanfolyamok, ruhaakciók, hívő videók, filmek terjesztése (filmklub) keresztyén kávéház működtetése (Mt 28:19, 20).

Fontos utógondozni a megtérteket! Meddig is? Amíg szükség van rá! Felelősséget kell vállaljunk értük, ez is a misszióparancs része. Tanítvány csak a **TANÍTVÁN** –ból lehetséges. Tanácsolni, bátorítani, figyelemmel kell kísérni életüket! Pál, Péter, János, Jakab levelet írtak a gyülekezeteknek, látogatták őket. Ha kellett, együtt imádkoztak velük, intették, buzdították, bátorították őket. Jó példát mutattak életükkel – elől jártak! Akármilyen jól is evangelizálunk, nem biztos, sőt biztos, hogy nem fog mindenki megtérni. Jézus volt a legjobb evangélista és abban az időben sem tért meg mindenki. Kevesebben voltak akik követték Őt, mint akik nem! Ezért nem kell

elkeseredni és feladni, a szolgálatot, mert Isten ígéje ideje korán meghozza gyümölcsét! Ha megteszünk mindent, amit Urunk kér, akkor Ő megadja a gyümölcsöt, ad áldást, növekedést úgy, ahogy Ő jónak látja! Úgy gondolom, hogy nem mondok ellentmondásos dolgot, ha azt mondom, hogy ha valóban komolyan venném és vennék a missziós parancsot, akkor megtelnének imaházaink!

Mi a biztosítéka a mi munkánknak? Ki áll mögöttünk? A legnagyobb, maga Jézus Krisztus! Mindenható mennyen és földön. Neki adatott minden hatalom! Velünk van a világ végezetéig. Vannak még kétségeink? Maga a Mindenható Úr küld minket és áll mögöttünk a misszióban!

Adott tehát a **MISSZIÓS PARANCS!** Mindegy, hogy mi az eredmény, nekünk tennünk kell. Ha tesszük, ha nem következménye van! Nem szabad várni, menni kell, tenni kell. Vegyük nagyon komolyan Urunk parancsát! Akkor betöltjük az elhívásunkat és Isten megáldja a mi és mások életét is! Mindehhez adjon erőt, akaratot, kitartást, hűséget az Úr!

Kiss Frigyes

A Megváltó és a nép

Mártíromságtól fénylik orcád,
Vagyonod csak az égi ország,
De köntösödre sorsot vetnek
És ácsolják már a kereszted.
Irigylik hited és az álmod
S hogy ígértél egy más világot.
Nem vágnak ők az égi szóra,
Igényük sincs a szépre, jóra,
S mert mertél náluk különb lenni,
Ezt nem képesek elfeledni.

Szemedben fájón ég a bánat,
S míg hirdeted, hogy van bocsánat,
Előtted készek ölre menni,
A Júdás-pénzen összeveszni
S hogy halálotat látva látják,
Hát mindezt bőszen letagadják.
Gyűlölni tudnak, nem szeretni
(Nem változik itt soha semmi).
S Te lenézel a keresztfáról
És véded őket minden vádtól.

Bartal Klári

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Házass hétvége – 2012. február 11.

A világ szinte minden pontján jeles napnak számít február 14-e, azaz Valentin nap. Persze ahány kultúra, annyi szokás, és minden országban másképp ünneplik a szerelem napját.

A József utcai gyülekezetben február 11-én délután, egy igazi szívhez szóló programmal kedveskedtek a szervezők a házaspároknak. Romantikus, jó hangulatú, finom vacsorával vártak minket, megszervezett programmal és kvízzjátékkal, amikor is a házaspárok még jobban megismerhették egymást. Egy igazi kapcsolatépítő este volt, és jó volt számon venni a sok áldást, amit Istentől és egymástól a házasság által kaptunk.

Hálások vagyunk ezért az estéért úgy Istennek, mint a szervezőknek. Kívánom, hogy őrizzük és ápoljuk a szerelem, szeretet tüzét, amit Isten ajándékozott nekünk, hogy legyen egy örömteli, kiteljesedett házassága mindenkinek, és ne felejtsük el azt a tényt, hogy: „Sokkal jobban van dolga a kettőnek hogy nem az egynek...” (Préd 4:9)

Deák Ildikó

Láss, ne csak nézz! HitelVálság 2012. március 10-11.

Régi üzenet kortársainknak, kortárs módon. Ez a célja a 'Láss, ne csak nézz!' főcím alatt félévente rendezett ifjúsági programoknak. Legutóbb 2012. március 10-11-én hívtuk meg barátainkat, hogy együtt lássuk azt, amire Isten szeretne rámutatni világunkban és személyesen az életünkben.

Hálás vagyok a száznegyvenhat szombati regisztrált résztvevőért, imádkozunk

kell értük, hogy a vetés célt érjen és növekedés lehessen. Hálás vagyok a harmincvalahány szervezőért, akik egy szívvel és egy lélekkel könyörögnek és tesznek a közös célért. Dicsőség egyedül Istené. Hálás vagyok azért a hat fiatalért, aki jelezte, hogy szeretne érdeklődők bibliaórájára járni. Könyörödjünk értük, hogy a keresés után megtalálás következzen. Hálás vagyok a gyülekezetemért, hogy együtt lehetünk ebben a munkában, a sok bátorításért, közbenjárásért, süteményekért és a szolgálat támogatásáért.

Folytatás 2012. október 27-28-án!

Liptai Gábor

Isten temploma

Nem attól lesz egy ház az én házammá,
hogy benne rólam hangzik sok beszéd,
ének, zene vagy vers dicsérget engem,
csiszolva vendégem szívét, esztét.

Enyémmé akkor lesz és otthonommá,
ha benne mindig szívesen lakom,
szeretteim háláját nem szavakban,
nékem szolgáló tettekben kapom.

Isten háza is akkor lesz e hajlék,
ha benne Ő szívesen van jelen,
s hálám gyümölcse sem csupán
szavakban,
de Őt szolgáló tettekben terem.

Ám van Urunknak ennél véglegesebb,
mégis közelben lévő otthona,
amelyben ettől távol is velem van,
ha szívem lesz állandó temploma.

Balogh Miklós

Kedves Testvér!

Nem is olyan régen, három évvel ezelőtt írtam ide egy cikket, ami arról szólt, hogy Országos Baptista Labdarúgó Kupát nyert a József utca csapata. Most újra jó hírt kell közölnöm a gyülekezet sportcsapatával kapcsolatban, hiszen ismét sikerült ezt a bravúrt elérnünk.

A három év alatt igencsak megfiatalodtunk. Az akkori kiegészítő emberekből mára húzóemberek váltak. A csapat

tagjai voltak:

- Bujdosó Levente,
- Hegyi Sámuel (kapusok),
- Széll Csaba (Menedzser),
- Bujk András,
- Guti Jonatán,
- Kántor Barnabás,
- Kovács Tamás,
- Laczai Róbert,
- Magyar Balázs,
- Makay Csaba,
- Török Dániel.

A Bajnoki döntőnek öt gyülekezet volt a résztvevője. Győzelmünk közel sem tartozott a sima kategóriába, sajnos egy csúnya vereség is közbejött: József utca – Golgota 3-1, József utca – Paks 2-10, József utca – Dömsöd 2-2, József utca – Lucfalva 7-2. 2 győzelem, 1 döntetlen és 1 vereség, 7 pont, a szakzsargon erre azt mondja, hogy „velünk voltak az égiek”. Nem tagadjuk, hogy ki kellett szurkolni is a sikert, azonban a bajnoki győzelem mellé még a torna gólkirályi címét is hazahoztuk, így mindenképpen szép sikerként könyvelhetjük el a Tengelicen történeteket.

A gyülekezetnek hálás vagyok én is és a csapat is, hogy mindig jó szívvel gondolnak csapatunkra. Ahogy apukám mondta, igyekszünk megtartani mi is gyülekezetünk jelmondatát: „megnyerni és megtartani”, reméljük így lesz a jövőben is!

Kántor Barnabás

Munkában a foltvarrók

Húsvéti pirkadat

*Elmúlt az éj; őrződ keres,
hajnal köszönt, a sír üres.*

*Ó, lépj közénk és hívd Tamást,
Láthassuk mind, szemlátomást.*

*Botló hitünk új erejét
Tőled lelje s Nálad helyét!*

*Fordítsd felénk szent arcodat,
Oltsd ki a testvér-harcokat.*

*Teremthessünk békés Földet,
hol ember nem öldökölhet,*

*s melletted él, meg nem halhat,
értelme ha jóra hallgat.*

Megyei Ábel

Innen - onnan

ISTEN KÖZELSÉGE A SIVATAGBAN

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején, megszabadítalak Téged és te dicsőítesz engem.” (Zsoltárok 50:15)

Több hónapig dolgoztam Líbiában. Röviddel odaérkezésem után két merényletet hajtottak végre egy vallási vezető ellen és megtámadták az ország vezetőjéről elnevezett laktanyát. A merényletek következményeként drasztikus biztonsági intézkedéssorozatot vezettek be. A fővárosból kivezető utakon katonai ellenőrzőpontokat létesítettek, amelyeknél a sorompót esetenként felnyitva hagyták. Előfordult, hogy a hosszú "kanyar nélküli utakon" a vezetés monotonná vált, s a felnyitott sorompót figyelmen kívül hagyva néhányan tovább robogtak. Ilyenkor az őrség kirohant és a távolodó kocsit után tüzelt. A merénylet szervezőit és végrehajtóit elfogták, visszavitték születési helyükre és az utcákon nyilvánosan kivégezték őket.

Kezdetben másnaponként, hajnal fél négytől este hét-fél nyolcig dolgoztam. Később a tunéziai határ közelébe kerültem, ahol már naponta dolgoztam ugyanígy. Százhatvan honfitársam közül csak nekem volt ilyen hosszú munkaidőm. Különleges okmányaim voltak, amelyekkel állandóan kudarcot vallottam, noha azokat arab hatóságok állították ki. Az volt a hiba, hogy az ellenőrzéseket végző személyek között olvasni tudó alig akadt. Az okmányok külsőleg is eltértek az ottani általánostól. Emiatt többször hosszú ideig állni kényszerültem, s az őz

emberi mivoltából kifordulva, dühtől eltorzult arccal ordítozott, miközben csőre töltött géppisztolyát rám szegezte. Nem szerették az idegeneket, amit az ország történelmi eseményei indokoltak, de szerepe volt ebben a vallási fanatizmusnak is. Egy rövid időre megbetegedtem, de nem estem ki a munkából. Nehezen viseltem az otthonról való távollétet.

Az országban egy időben élt együtt a múlt és a jelen. Láttam faekével szántó embert, akinek az ekeszarván hatalmas ezüst metál IVC rádió-magnó bömbölt. Hihetetlen volt a forróság. A böjt – ramadán – ideje alatt, amely úgy hat hétig tart, meg emelkedett a napi munkaidőm. Ez nagyon kimerítő volt, jól meggyűrődtem. Napjaim gyakran bajban, kétségbeesés között teltek.

Kevés szabadidőm volt, ilyenkor kilométereket gyalogoltam a tengerparton. Nyugtalan szívvel Isten közelségét kerestem. Különös látvány volt, ahogy a nagy robajjal kigördülő hullámok a parti fövényen elsimultak, majd visszahúzódtak, hogy újból nekilendüljenek a partnak. Körülvev a napfényes ég, a háborgó tenger és a végtelenbe nyúló sivatag. Csak nagyon figyelmesen, összehúzott szemmel lehetett észrevenni a messzeségben egy-egy, valójában több emelet magas datolyapálmát. A táj, ami körülvev, egy parányi érintetlen folt volt az Isten által teremtet világból. "Nagy vagy Te, Isten, nagy a Te hatalmad!" - jutottak eszembe az ének sorai. Itt aztán megnyugodtam: a tenger hullámzásának robaja sem zavarta meg az engem körülvevő és a belső csendet. Nagyon közel éreztem magam Istenhez. Semmi sem vonta el figyelmemet: énekeltem és imádkoztam helyzetem jobbra fordulásáért. Isten meghallgatta kérésemet, és három lehetőséget is kaptam a menekülésre. Hazajöhettem szabadságra. A repülőgép, mely hazaszállított, nem menetrend szerint közlekedett, több órát késett. Megérkezésük hangszórón kérték a mentőket, hogy menjenek a líbiai géphez. A várakozók saját hozzátartozójukért aggódtak. Egy, már hetek óta bénultan fekvő és két nyugtatóval beinjekciózott munkatársam volt a gépen orvos kíséreléssel, érte jött a mentő. Engem a családom alig ismert meg. A fiam az egyik emberről gyanította, hogy én vagyok: - "Nem az ott apu?" - kérdezte.

Hat nap múlva a László Kórházba

kerültem, ahol még vizsgálatok alatt is aludtam a kimerültségtől. Megállapították, hogy semmilyen trópusi betegséget sem kaptam meg, így hazaengedtek, de Líbiába nem mehettek vissza. Idővel felépülve visszakerültem a munkahelyemre, s visszazökkentem a régi kerékvágásba. Közben észrevétlenül halványodott bennem Isten közelségének érzete, amit ott, Líbiában a tengerparton olyan erősen éltem át, pedig tudtam, hogy Istennek köszönhetem szabadulásomat. Egy idő múlva ismét kilátástalan helyzetbe kerültem. Megint kerestem az utat Hozzá, a segítség, a megoldás reményében. Egyszer csak bevillant és lejátszódott előttem mindaz, ami Líbiában történt velem: a szabadulás, és az, hogy kinek köszönhetem. Megszégyenültem.

Életünk során gondolkodásunkkal, cselekedeteinkkel hányszor kérdőjelezzük meg saját "sziklaszilárdnak" vélt hitünket! Pedig Ő most is – mindig – ugyanolyan közel van. Csak rajtunk múlik, milyen közel, mert mi távolodunk el Tőle. A legdicsőségesebb fény ragyogja be előttem az utat, én mégis botorkálok?!

„Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek: ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és Ő énvelem.” (Jel 3:20)

Hortobágyi László

HÚSVÉTI ÉNEK

Dereng a hajnal. Sötét szegletekbe
Kúsznak az árnyak. Ébredő neszekkel
Kezdetét veszi a hét első napja:
Most váratlanul néhány asszony árnya
Rebben az úton. Temetőbe mennek,
Gyászosan, félőn, feszült izgalommal.
Egy sírt keresnek sírva, egy halottat,
Ki holtan is a legféltettebb kincsük.
A földrengés már átvonult. A nagy kő
Elhengerítve. Angyal ül fölötte.
A félholt örök támolgyó csapatja
Semmit sem ért. Villámlástól vakítva
Ösvényt kutat, hogy futva éltét mentse.
Ne féljete! - így szól a fényes angyal.

Akit kerestek, nincs itt. Ő feltámadt!
Holtak között az élő nem lakozhat,
Most menjete sietve, bátor szívvel,
És hirdessétek: Jézus él. Feltámadt!
A síri éj nem tarthatta bezárva.
Bűn és halál felett győzött az élet.
Elmúlt a hosszú éj. Feljött az új nap.
Meghalt a "régi", és újjá lett minden.
Kegyelme által eljött üdvösségünk!

Gerzsenyi Sándor

VAN ÉRTELME ÉLETÜNKNEK!

Egy valaki tud töltést, szentséges, mindent kibíró, még otthont is építő erőt, életértelmet adni: aki azt mondja, hogy „Én vagyok az élet! A mélységben is tudok értelmet adni az életednek.” Igen, Vele el lehet bírni még a nehézségeket is, a depresszióinkat és az agresszióinkat, amelyek hullámszóan veszik körül az új generációt. Vele, aki azt mondotta, hogy ÉN VAGYOK. Ő ma is van! Ő az út, amelyen érdemes járni. Ma is, és kétezer év óta. Ő az igazság! Kérdezd meg és dönts szerinte! És Ő az Élet! Éljen vele, és menet közben majd meglátod, Ő veled él, és hogy az Ő igája az a szárny, amely mélységben, magasságban akármilyen nehéz, de repít, és kibírható az élet és elérhető vele az a pont, ahol már az örök élet kezdődik!

Gyökössi Endre

Gondolatok

GONDOLATOK

- *Kinek van keményebb harca annál, mint aki le akarja magát győzni?*
(Gerő Sándor)
- *Az élet fő kincse nem az egészség, hanem a lélek tisztasága és csendessége.*
(Gárdonyi Géza)
- *Némely ember kétségbeesetten igyekszik jónak látszani, sokkal jobban sikerülne neki, ha törekedne jónak lenni.*
(Gárdonyi Géza)

• *A szeretet olyan királyi palást, amely alá jól el lehet helyezni a testvérek hibáit, a szeretet nem engedi, hogy valaki azt higgye, jobb a másiknál.*

(Vianney Szent János)

• *Ha jó vagy másokhoz, magadhoz vagy a legjobb.*

(Benjamin Franklin)

• *Amit időben cselekszünk, azzal örökkévalóságunk épületén dolgozunk.*

(Matthias Laros)

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vincéné	Puskás Zoltánné
Burceva Jevdokija	Rumbold Gyula
Gálffy Imre	Sebők Györgyné
Groska Erzsébet	Sípos Terézia
Hetzke József	Sós Gáborné
Husza Tiborné	Szabó Lászlóné
Huszi Dezső	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Liptai Sándorné	Tóth Imréné
Maczkó Györgyné	Vida Sándor
Mészáros Sándor	Vodiczky Mária
Nagy Sándor	

"Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom Neked: Ne félj, én megsegítlek!" (Ézsaiás 41:13).

Szeretettel kérjük testvéreinket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Gyülekezeti programok

- **ápr. 11., 17:30-19:30.:** "Keresztyén élet- és tanúságtétel szeminárium"
- **ápr. 12.:** Nyugdíjas Klub du. 15:00-tól JÖJJ SZENT KÖZELÉBE, JÉZUSOD ÖLÉBE címmel zenés beszélgetés Pánti Anna operaénekesnővel *HITRŐL, HIVATÁSRÓL, OPERÁRÓL, VERSEKRŐL.* /elmaradt februári

előadás pótlása/

- **ápr. 15.** du 15:00: Törökbálinti Arany Alkony istentisztelet
- **ápr. 18., 17:30-19:30.:** "Keresztyén élet- és tanúságtétel szeminárium"
- **ápr. 25., 17:30-19:30.:** "Keresztyén élet- és tanúságtétel szeminárium"
- **ápr. 21-22.** Szatmárnémeti Baptista Gyülekezet látogatása
- **ápr. 30., 8:00- 18:00.:** Gyülekezeti kirándulás

Program:

8.00: indulás a Horváth Mihály térről autóbusszal Pákozdra.

Arborétum és emlékpark megtekintése /önköltséges/. Hajóút: Súnnyogsziget - Gárdonyi között: a Velencei tó állatvilágával ismerkedünk idegenvezetővel (utazási díjban költséggel)

Ebéd (önköltséges)

Délután szabad program: kispályás foci / kerékpár túra a környéken (kerékpár bérlet önköltséges) / lovaglás, íjászat (belépő önköltséges).

18.00: Érkezés a Horváth Mihály térre
Részvételi díj: felnőtteknek 1500 Ft/fő, nyugdíjasoknak, diákoknak 500Ft/fő.
Jelentkezés és befizetés Szabó Máriánál és Széllné Rottmayer Zsuzsánál.

Lapzártánk minden hónap 15-e.

Szerkesztők

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :

Gyermekbibliakör: vasárnap de. 9:00

Imaóra: vasárnap de. 9:00

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00

Énekóra: vasárnap du. 16:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva.

Mindenkit szeretettel várunk!